

Kære læser - har du mulighed for at støtte os.

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave journalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md.

50 kr./md.

100 kr./md.

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGBREV HVER FREDAG

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

Normale mennesker: Blændende totalportræt af ung bevidsthed

af **Henriette Klejs Engelberg**

Publiceret 21/06/2019 i Bøger/Liv & Mennesker

passer som beskrevet i en bog, der foregår i Irland. Et land, der er valgt og beskrevet på den bedst mulige måde. For Marianne, den ene af romanens to hovedpersoner, er ”Dublin ekstraordinært smuk i vådt vejr, måden hvorpå grå sten mørkner til sorte, og regn løber over græs og hvisker mod glatte tagtegl”. Henriette Klejs Engelberg anmelder en bog om mennesker og normalitet

I den britiske litteraturpodcast *Literary Friction* fra juni 2017 fortæller Rooney om, hvordan titlen *Normal People* først blev til efter mange kasserede forslag: ”*The title came very late [...] it was one of the last suggestions I made. Everyone seemed to really like it and also, we were running out of time but now I’m like hmmm, why is it called Normal People?*” Hun smågriner efter at have stillet det sidste spørgsmål.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

En roman, hvor en *millennial* viser sit syn på ungdommens rolle i samtiden

---

Rooney antyder, at titlen er tilfældigt valgt, men for mig virker den velvalgt. Med den titel i bagehovedet fremstår romanens relationer ikke enestående – men som helt normale, hvad end det så betyder. Og jeg kan fralægge mig den umiddelbare interesse for at vide, hvordan handlingen udspiller sig og i stedet fokusere på Rooneys enkle stil og på de emner, hun egentlig skriver om: vold, samfundsforhold, venskab, politik, litteratur og kærlighed.

Modsætninger mødes

Carrikeren, hvor de går i gymnasiet sammen. Connell er populær, men kommer fra træge økonomiske kår, Mariannes familie har mange penge, hun er socialt udenfor; hun holder sig for sig selv, og fastholder stædigt en observerende tilgang til livet og andre mennesker: ”Connell var så smuk. Det slog Marianne, at hun gerne ville se ham have sex med en; det behøvede ikke være hende, det kunne være hvem som helst”, som hun tænker, før de indleder deres forhold.

Socialt og økonomisk er de hinandens modsætninger, men det på trods skaber de en tæt forbindelse og render ind og ud af hinandens liv i et tumultarisk kærlighedsforhold. Efter gymnasiet bliver de begge optaget på Trinity College i Dublin på den modsatte kyst. De får tildelt stipendier på universitetet; det sikrer fremtiden for Connell, mens det for Marianne kun handler om social status.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

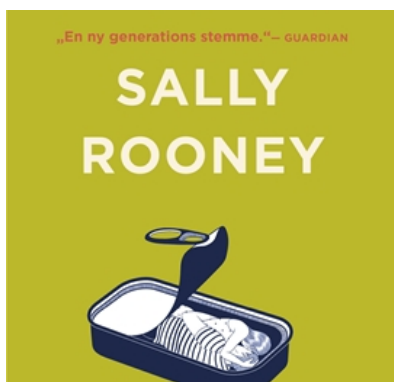

FOR UD, HVOR STØBET RAMMER MEST AF DET FINDE
på Brexit, og hvor den europæiske
højredrejning og – uden sammenligning i
øvrigt – klimaforandringer og de dertil
hørende udfordringer kan vække modløshed,
er en roman som Rooneys et friskt pust

Stipendiet åbner en dør til en ny verden for Connell: ”Det er, som om det, han hele livet blot har betragtet som en malet kulisser, med ét afslører sig som virkelighed”. Stipendiet er lig penge, og penge

Situation står i skarp kontrast til både Mariannes og deres medstuderende samles, der har tøvet råd af familiepenge, som Marianne kort er kærester med. Hvor Connell var øverst i det sociale hierarki i Carricklea, er det i Dublin Marianne, der har det store sociale netværk.

Marianne og Connells kærlighedsforhold er ømt og tilsyneladende ubesværet beskrevet på trods af dets turbulente natur, og heri ligger tekstens store styrke. Rooney formår at beskrive følelser som spæde og ægte, hun gengiver dem så autentisk og relaterbart, at det bliver fuldstændigt ligegyldigt, hvad der sker for det unge par i det lange løb. Det nære forhold bliver almengyldigt. ”Det handler om dynamikken snarere end om, hvad der rent faktisk sker”, som Marianne beskriver en seksuel eskapade, som om hun talte om den

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

Derudover bruger Rooney ikke citationstegn eller tankestreger til at markere direkte tale – hun skriver det bare ind. Men det element virker nu ikke til at handle om præcision som sådan, for hun kan sagtens bruge et helt afsnit på at beskrive et særligt suk.

”Jeg ved ikke, hvorfor jeg ikke kan være som normale mennesker”

Tilbage i podcasten *Literary Friction*: ”The idea of what’s normal changes and shifts depending on the situations they find themselves in, which never devalues the experience of finding oneself normal at times”, siger Rooney.

...da er en svensk kunstner overbrøder hendes grænser – og med elementer som det bliver det normale beskrevet som en flertydig størrelse og som et koncept, der i størst grad handler om at acceptere sig selv som man er. For Connell er det normale et mål i sig selv: ”Det eneste, han havde ønsket, var at være normal, at skjule de dele af sig selv, han fandt skamfulde og forvirrende.”

For Marianne er det noget hun kæmper imod, men alligevel underlægger sig: ”Marianne bliver hverken beundret eller hånet længere. Folk har glemt hende. Hun er et normalt menneske nu”. I anerkendelsen af at alle er forskellige ligger der en anerkendelse af det normale.

I en tid, hvor Storbritannien mest af alt rimer på Brexit, og hvor den europæiske højredrejning og – uden sammenligning i øvrigt – klimaforandringer og de dertil hørende udfordringer kan vække modløshed, er en roman som Rooneys et friskt pust.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

[Jeg accepterer](#)

... med *The Catcher in the Rye* i 1951 med en følsomhed a la Miranda Julys i *Noone Belongs Here More Than You*.

Hvorfor og hvordan bliver vi dem, vi er? Det er dét, Rooney blændende portrætterer.

Normale mennesker

Sally Rooney

Oversat af Karen Fastrup

268 sider, 299,95

Rosinante

Foto: Rosinante.

TAGS:

NORMALE MENNESKER

ROSINANTE

SALLY ROONEY

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I
FØLGENDE:

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

12/04/2019

Serotonin – Houellebecqs nye roman er et mesterstykke udi livslede

BØGER // ANMELDELSE – Det
elegante ved Michel Houellebecqs

HENRIETTE KLEJS ENGELBERG   SENESTE ARTIKLER

Henriette er cand.mag i engelsk og har en skotsk MSc i moderne litteratur.

Hun har efterhånden været på et par forlag, sælger bøger for at fremme kendskabet til obskure udgivelser og læser nok mest for også at skrive selv.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

POV ABONNENT

Vil du støtte borgerjournalistik og uafhængige ekspertanalyser i et medie, hvor ordet også er dit?

Har du mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb på 25, 50, eller 100 kr., kan du gøre det direkte med Visa eller Mastercard.

POV WEEKEND

Ugebrevet POV WEEKEND udsendes hver fredag morgen, gratis. Tilmeld dig her.

Emailadresse

Fornavn